

Seberozhovory

Biri

Ještě více
 podlehnout pocitu
ještě houšť
 zamotat se do sítí slov
 která vypouštějí ústa

*...že se na to nevykašleš Maky
vždyť tě to odrovná
dřív než se stačíš vrátit
 rovnýma nohama
přistát
 znovu na Zemi
podržet se stébla
květiny
Honem, honem
táhneš slunce na provázku
jako burlak
s rameny odřenými od tíhy nebe
& hvězd &
kosmického prachu*

Svázat svoje křídla?

náplastí...

Počasí v mínusu
tisíce pártý mi dlátem dlabe v mozku
 cho
jsem-li kočkodan
mohu své tělo vynést na nejhořejší
 větev

vět
a vědomí

*není to to, co chceš...
ztrácíš se v mlze svý lásky
která jak se zdá
bere nohy na ramena
jenže někdy
zdání klame*

a tak věřím
okamžiku
neklamné znamení
že čas je věčný
vděčný divák by mohl šípem
prorazit lebku
střelou mířenou přesně mezi oči
strachu
by se vysmáli
trpaslíci

troilové
hobiti

čarodějové i něžné
víly &

krkavci

Hej
opravdu si myslím
že slovo můžu pozřít
stejně jako sousto
spousta z toho
zůstane stejně navždy
nevyřčeno

prstem do sněhu?

Ještě více

podlehnout pocitu

ještě houšť

zamotat se do sítí slov

která vypouštějí ústa

Dere se mezi nás
město proklaté

